

Վահան Թորոմենց

Իմ երգս

Կը թրթռա շուրթին վրա երգն անոր՝
Սերը խմած աղջկան մը նազանքով,
Միրո երգն է կարմրությամբ մը գինով—
Կը թրթռա շուրթին վրա երգն անոր:
Բայց իմ երգս հառաչանքով խնորված,
Որ կը նստի շիրիմներու վրա պաղ,
Կ'երգեմ՝, կ'երգեմ՝, իմինս թախծերգ մէ՛, ավա՛ղ,
Արտոսրի ցուրտ կայլակներով խնորված:

1908 թ.